Policy paper 2017:1

2017-07-10

Storbritanniens strategi för företagsinriktad ekonomi

Maja Gustafsson

1. Förord

En viktig faktor för tillväxt och jobb är goda villkor för att starta och driva företag. Krångliga regelverk för skatter, arbetsvillkor, tillstånd och annat tar upp dyrbar tid för företagare och avskräcker en del från att ens försöka driva företag. Särskilt svårt kan det vara för den som inte är van att hantera myndighetssvenska och att fylla i blanketter.

Varje regering de senaste decennierna har utlovat mindre byråkrati för företagare. Alliansregeringen bedrev under sin första mandatperiod 2006–10 ett ambitiöst arbete för att minska regelbördan, men nådde inte ens i närheten av sitt eget mål att minska de administrativa kostnaderna med 25 procent. Det misslyckandet ledde till ett försiktigare tonläge, och regelförenkling har inte varit en lika stor fråga i samhällsdebatten efter det.

Sverige ligger bra till i flera olika internationella jämförelser av villkor för företagande. Samtidigt tillkommer ständigt nya regler på grund av ny teknik som behöver regleras, lärdomar från finanskrisen, högre miljöambitioner med mera. Andra länder bedriver också ett regelförenklingsarbete och Sverige behöver arbeta aktivt för att hålla jämna steg med utvecklingen. Det är en aning oroväckande att regelförenklingar nästan helt har försvunnit från det politiska samtalet.

Den brittiska satsning på regelförenkling som beskrivs i detta policy paper var inte en entydig framgång. Trots det kan det finnas något att hämta i grundtanken att de som berörs kan se problemen och bidra med lösningarna.

Andreas Bergström, vice vd, Fores

2. Sammanfattning

Storbritanniens regering startade år 2011 projektet The Red Tape Challenge som skulle leda till betydande avreglering och ett bättre företagsklimat. Trots att idén i sig inte är särskilt märkvärdig så var utformandet av projektet det. Regeringen riktade uppmärksamheten mot decentraliserade informationskällor i form av civilsamhället och egenföretagare, eller "folkets vishet", för information om vilka regleringar som var nödvändiga och vilka som var överflödiga och krångliga. Inom regeringsdepartementen implementerades dessutom en arbetsmetodik som visade inslag av "spelifiering" där tjänstemän utmanas till högre produktivitet vilket medverkar till effektiviseringar inom regeringens annars stela administration.

Rapporten syftar till att besvara huruvida regeringen lyckades med att skörda folkets vishet, om avregleringsmålen uppnåddes och vad vi kan lära av detta inför framtida projekt. Rapporten visar hur ambitionen att ta tillvara på folkets vishet, om än god i grunden, delvis misslyckades då regeringen inte kunde förmedla effektiv och tydlig återkoppling på de synpunkter som sändes in. Även den plattform som skapades som informations- och diskussionscentral var otillräcklig som medium för nationell debatt och social överläggning. Meningarna skiljer sig dessutom i huruvida projektet uppnådde sitt mål då regeringens beräkningar visar på stora framgångar medan företagarna är misstänksamma. Genom att utvärdera kritiken mot olika grenar av projektet vidgas förståelsen för dessa meningsskiljaktigheter och vi drar slutsatsen att projektet, sina begränsningar till trots, har tagit viktiga kliv mot en mer dynamisk demokrati och regleringskultur.

3. Inledning

Storbritanniens The Red Tape Challenge startades i början av 2011 och varade fram till slutet av 2013. Med David Cameron i spetsen enade projektet den konservativ-liberaldemokratiska koalitionsregeringen i syftet att gemensamt verka för avreglering samt ett näringspolitiskt klimat som uppmuntrar företagande och entreprenörskap. Regeringen ville vinna legitimitet och folkets stöd genom att använda sig av samhällets kollektiva kunskap, eller vad Surowiecki (2004) kallar "folkets vishet" ("wisdom of crowds"), för att samla bakgrundsinformation. I praktiken betydde detta att en hemsida skapades som plattform för detta initiativ och underhölls i tre år. Existerande regelverk delades in i olika teman, vilka sedan successivt publicerades på hemsidan där de utvärderades under en begränsad tidsperiod. Näringslivet och civilsamhället var då välkomna att kommentera och ge synpunkter på de publicerade regleringarna. På så sätt skulle regeringen direkt från de berörda få information om vilka regleringar som var kostsamma och vilka som gjorde nytta. Regelverket skulle sedan omformas med folkets motiveringar som primär informationskälla.

Projektet hade i bästa fall potential att ena landet under en rubrik i stil med "företagarnas Storbritannien" och i den gemensamma kampen för att skapa nationell tillväxt och ökade arbetstillfällen. Genom att engagera hela folket, där olika generationer och klasser arbetade tillsammans, fanns möjligheten att göra The Red Tape Challenge till ett diskussionsämne vid sociala knutpunkter såsom ledningsmötet, middagsbordet och kafferummet. Med uppföljning i media och med effektiv och konstruktiv återkoppling från regeringen hade projektet kunnat skapa ett forum där folket tar ansvar och regeringen lyssnar i sann demokratisk anda.

Denna rapport finner att The Red Tape Challenge kunde generera en viss normförändring på regeringsnivå och tillsynes minska regleringsbördan för företag. Trots detta skyms dessa framgångar av ett misslyckande att väcka folkets engagemang. Oberoende granskningar har även belyst tvivelaktigheter i regeringens beräkningar av de besparingar som projektet medförde. Nedan utforskas projektets framgångar och utvecklingspotential genom följande frågor:

1. Huruvida regeringen lyckades med att skörda "folkets vishet".
2. Om avregleringsmålen uppnåddes.
3. Vad vi kan lära av detta inför framtida projekt.

Ambitionen att ta tillvara på folkets vishet, om än god i grunden, misslyckas i praktiken delvis då regeringen inte kunde förmedla effektiv och tydlig återkoppling till de synpunkter som sändes in. Även den plattform som skapades som informations- och diskussionscentral var otillräcklig som medium för nationell debatt och social överläggning. Trots att åsikterna delar sig kring huruvida The Red Tape Challenge åstadkom den avsevärda omreglering som regeringen önskade, argumenteras det nedan att projektet är unikt i sitt slag och innebar viktiga steg mot en mer dynamisk demokrati och regleringskultur.

4. Koalitionsregeringens avstamp

Karen Mills, docent vid Harvards universitet och tidigare anställd av president Barack Obamas regering som chef för administrationen för småföretag (SBA), menar att "as governments look to the future, their plans have to be centred on growth, and the primary currency should be well-paying jobs" och "with that, any conversation focused on jobs must include small business and entrepreneurship" (BBC, 2014). Detta är just vad Storbritannien planerade att göra med The Red Tape Challenge.

Efter att den dåvarande brittiske premiärministern David Cameron och hans koalitionsregering tillträtt 2010 tillkännagavs The Red Tape Challenge i april 2011. Detta var en del av Reducing Regulatory Cabinet Committees bredare avregleringsstrategi (Roman, 2012). Projektet introducerades med målsättningen att koalitionsregeringen vid slutet av sin tid i parlamentet skulle lämna ett mindre regleverk, och därmed en lättare medföljande ekonomisk börda, än vad de hade ärvt från den tidigare Labourregeringen.

Med anledning av detta skrev David Cameron följande i ett brev adresserat till samtliga regeringsministrar: "Today, there are over 21,000 statutory rules and regulations in force, and I want us to bring that number – and the burden it represents – down. I want us to be the first government in modern history to leave office having reduced the overall burden of regulation, rather than increasing it" (10 Downing Street, 2011a). David Cameron hävdade att det existerande regelverket var "obstacles to everything we need as a country" (10 Downing Street, 2011b). Genom avreglering menade David Cameron att företag och individer skulle få en rättvis chans att

växa och utvecklas till sin fulla potential samt lättare verka innovativt i samhället.

När koalitionsregeringen tillträdde fanns det en stark grund för en sådan reform; lagstadgade regler och regleringar sågs ofta som bland de största hindren för att starta och driva små företag. Framförallt gäller detta då ett komplicerat regelverk höjer de fasta kostnaderna för företag, samt kostnader för inträde och utträde på marknaden. Detta påverkar småskaliga företag med mindre verksamhet och omsättning oproportionerligt (Van Stel et al., 2007), och kan spela en viktig roll i att skapa osäkerhet kring och avskräcka nyföretagande och innovation (Braunerhjelm et al., 2016; Hulsink och Koek, 2014; Regulatory Delivery, 2016). I Storbritannien klagade branschorganisationer upprepade gånger på växande regleringskostnader. Detta trots att den tidigare Labourregeringen lovade att sträva mot så kallad "smartare", eller mindre administrativt krävande, reglering (Ambler, et al., 2010; BBC, 2010; FSB, 2011). Till exempel visade EEF (2011) i sin rapport om tillverkningsindustrins åsikter om regleringsreformer att den årliga kostnaden för företag mer än fördubblades till 11,5 miljarder pund under Labourregeringens tid mellan 2002 och 2010.

Därtill analyserade National Audit Office (NAO, 2009), den brittiska motsvarigheten till svenska Riksrevisionen, kvaliteten på konsekvensbedömningar (så kallade Regulatory Impact Assessment) av tillkommande regelverk. De fann att regleringsförslag trots tidigare arbete för att förbättra regleringseffektivitet var fortsatt undermåliga. De rekommenderade att Better Regulation Executive, en nyckelfunktion i det brittiska regeringskansliet när det gäller att driva frågan om bättre reglering, tillsammans med regeringsdepartementen skulle låta regleringsförslag prövas externt för att säkerställa kvaliteten (NAO, 2009).

I samma anda rapporterade Regulatory Policy Committee, motsvarigheten till svenska Regelrådet, att företag uppfattade en kraftigt ökad regelbörda, vilken hade en starkt negativ inverkan på företagandet. Regulatory Policy Committee efterlyste således att existerande och tillkommande regelverk granskas av en oberoende instans (RPC, 2010).

David Cameron hade därför mycket på sin sida våren 2011 när han förklarade att regelbördan stod i vägen för allt som landet behövde: företagare, innovation, jobb och tillväxt. Dessutom var målet inte bara en politiskt omstridd avreglering, utan även en "smartare" reglering, där administrationskostnader sänks och regelverket förenklas. Labourregeringen hade dessutom stöttat en sådan policy tidigare. Det fanns därmed en potential för en enlighet mellan politik och näringsliv vilket lade grunden för en omfattande omregleringsprocess.

Bevisbördan

Storskalig reform är dock inte lätt och sällan alls genomförbar på grund av motstridande intressenter, organisationer och institutioner. David Camerons regering planerade att övervinna detta genom att "förändra standardinställningarna" (10 Downing Street, 2011b; Martin, 2012). Med detta menade regeringen att snarare än att låta reglering vara kvar om inte övertygande bevis kan framläggas för att slopa den, ska regleringar slopas om inte övertygande bevis kan framläggas för att de ska behållas. Således skulle bevisbördan läggas på regleringars försvarare istället för dess angripare.

I syfte att skifta denna bevisbörda tillsattes ett nytt kansliutskott, Reducing Regulation Committee, som med näringsministern på ordförandeposten skulle koordinera avregleringsprocessen (NNR, 2014). Regeringen gav mer inflytande till Regulatory Policy Committee, vilket blev Storbritanniens första oberoende organisation för utvärdering av ännu ej implementerade regleringar (Gibbons och Parker, 2012). Regeringsorganen Department for Business, Innovation and Skills, motsvarigheten till svenska näringsdepartementet, och Better Regulation Executive behölls i sina ursprungliga former. Detta gjorde att projektet trots sin omfattning kunde implementeras med relativt små förändringar i den politiska strukturen.

David Cameron och koalitionsregeringen valde även att använda det brittiska folket som verktyg i projektet. I samband med tillkännagivandet av The Red Tape Challenge bad David Cameron i ett anförande om kommentarer från dem som berörs av existerande regleringar genom aktiviteter såsom arbete, ägandeskap eller föreningsliv. Kommentatorer skulle ges tillfälle att publicera eller skicka in sina kommentarer i takt med att existerande reglering publicerades via The Red Tape Challenges hemsida (10 Downing Street, 2011b).

Denna hemsida var The Red Tape Challenges huvudplattform för kommunikation med civilsamhället. Existerande reglering publicerades enligt förgrupperade teman och dessa förblev publicerade under en period av fem veckor i den så kallade "konsultationsfasen". Under denna period

var det öppet för individer och företag att kommentera och komma med synpunkter och analyser via kommentatorsfält på hemsidan, sociala medier såsom Twitter och Facebook och mejl. Regeringen skulle därefter slopa eller förenkla de regleringar som av kommentatorerna uppfattades som onödigt kostsamma.

Regeringen hoppades att denna strategi för omreglering skulle lyckas där andra försök misslyckats eftersom de engagerade dem som reformen riktade sig till – civilsamhället och näringslivet.

5. Omregleringsprocessen

Processen där folkets vishet tas tillvara kan även kallas för "crowdsourcing" Uttrycket myntades av Jeff Howe (2006, 2009) och betyder i sin ursprungsform "decentraliserat beslutsfattande". I The Red Tape Challenge-projektets fall kan crowdsourcing beteckna den konsultationsprocess som David Cameron hävdade skulle ge det brittiska folket en del av beslutsmakten i omregleringsprocessen. Crowdsourcing har visat sig vara effektivt för att skapa engagemang och flera företag har använt sig av crowdsourcing för att öka publicitet och uppskatta efterfrågan (Roman, 2012). Exempel kan ses i en av McDonald's kampanjer där konsumenter kunde bygga sin egen hamburgare och USA:s Challenge.gov där regeringen beskriver bland annat vetenskapliga problem som civilsamhället kan hjälpa till att lösa. Båda dessa exempel har lyckats bygga upp en igenkänningsfaktor som engagerar många människor i samhället. Speciellt McDonald's kampanj blev en allmänmänsklig sysselsättning, lätt tävling och vardagligt diskussionsämne. Dessa crowdsourcingprocesser kunde alltså generera ett klimat för diskussion och social överläggning.

Projektets uppbyggnad

The Red Tape Challenges implementeringsgrupp bestod av en gemensam satsning mellan Department for Business, Innovation and Skills, motsvarigheten till svenska näringsdepartementet, och Cabinet Office, motsvarigheten till svenska statsrådsberedningen. Den leddes av ministern för politisk utformning (Minister for Government Policy) och ministern för bättre reglering (Minister for Better Regulation). Laura Roman (2012) menar i sin fallstudie om The Red Tape Challenge att projektet tack vare detta låg strukturellt nära statsministern och därmed i hjärtat av brittisk politik. Starkt politiskt ledarskap gav uttryck för projektets dignitet, vilket mobiliserade stöd från övriga ministrar. Detta hjälpte till att göra projektets startsträcka så kort som tre veckor.

Under projektets gång gavs regeringsdepartementen ansvar för att leda omregleringsprocessen inom sina departement och leverera resultat enligt de förgrupperade teman som de var tilldelade. Med information från konsultationsfasen skulle departementen granska och pröva all reglering för varje tema. Efter fem till sex veckor skulle departementen presentera slutgiltiga förslag på vilka regleringar som skulle slopas, förbättras och behållas. Vissa departement anlitade så kallade "Sector Champions" från sektorer och intresseorganisationer som var relevanta för temat. Dessa skulle agera oberoende utvärderande kontrollanter som komplement till informationen som samlats via konsultationsfasen. Tanken var också att de skulle hjälpa till att knyta an till affärsvärlden och sprida diskussionen i sina nätverk.

Innan departementen presenterade sina omregleringsförslag prövades förslagen internt. Trots att den specifika processen skiljde sig mellan departementen sågs denna prövning ofta som en förberedelse, eller "generalrepetition", inför slutgranskningen i Star Chamber, den högsta granskande instansen. Då departementen gavs ansvar för att leverera omregleringsförslag fanns ingen standardiserad process, utan departementen kunde själva välja hur de skulle gå till väga; transportdepartementet valde till exempel att kalla sina granskande grupper för "Tiger Teams". Den slutgiltiga granskningen, i Star Chamber, var dock densamma för alla departement. Här leddes granskningen av Oliver Letwin, minister för politisk utformning, och Mark Prisk, näringsminister. Med i Star Chamber satt även andra ministrar från regeringskansliet och stadsrådberedningen, samt regeringens nyckelrådgivare (Roman, 2012; Smith, 2014).

I enlighet med den omvända bevisbörda som David Cameron hade utlovat leddes dessa möten med utgångspunkt att reglering ska slopas om inte övertygande bevis kan framläggas för att den ska behållas. Vi kan i detta se en prövningsstrategi i flera steg med frekvent återkoppling. I slutgranskningen balanseras även policyperspektivet från departementen och regeringskansliet av näringsdepartementet där anknytningen till näringslivet var etablerad. Även detta skulle skänka effektivitet och legitimitet till omregleringsprocessen.

Det var dock ingenting i The Red Tape Challenge som direkt kunde förhindra att regleringsinflationen fortsatte. Koalitionsregeringen hade därför en separat policy som hade för avsikt att motverka en sådan ökad reglering genom att parallellt med

The Red Tape Challenge införa regler för att införa ny reglering. Detta skulle leda till en reformerad regleringskultur och bygga så kallad metareglering eller "smart" reglering, nämnd ovan. För att stödja entreprenörskap fick små och nya företag ett treårigt moratorium för all ny reglering med inrikes ursprung. Därtill infördes regeln "en in, en ut" (år 2013 ersatt av "en in, två ut") (10 Downing Street, 2011a; HM Government, 2014). Den betydde att departementen vid införandet av ny reglering som ökade den ekonomiska bördan för företag var tvungna att lägga fram förslag på omreglering inom samma departement som till högre grad minskade den ekonomiska bördan (HM Government, 2014). Målet med detta var att förhindra att ny reglering omintetgjorde de besparingar regeringen räknade med att The Red Tape Challenge-projektet skulle medföra.

Demokrati och ett öppet samhälle?

Crowdsourcing tar tillvara på folkets vishet, eller "wisdom of crowds", genom att konsultera och samla in lokal kunskap där nya och insiktsfulla perspektiv från decentraliserade informationskällor kan komma till tals (Surowiecki, 2004). Denna metod var inte ny i sig, dock var skalan det; att ta till sig folkets åsikter är svårt för en centraliserad regering och The Red Tape Challenge-projektet var det största experimentet i Storbritanniens historia med att använda sig av den här typen av konsultation. Projektet ansågs vara en föregångare inom crowdsourcing och fick stort stöd av auktoriteteter i ämnet. Bland dessa finner vi den högsta statstjänstemannen, Sir Gus O'Donnell (Lodge och Wegrich, 2012). Han skriver i The Telegraph att "I was particularly happy to become involved in the Red Tape Challenge… I believe successive governments have been for too quick to solve problems with regulation and legislation" (O'Donnell, 2011).

Per definition förlitar sig crowdsourcing på att civilsamhällets intressenter gör sin åsikt hörd och på så sätt låter ny kunskap komma fram. The Red Tape Challenge använde därför denna konsultationsprocess som ett redskap för att övervinna problematiken kring att anlita konventionella konsultgrupper, exempelvis regeringens experter, akademiker eller grupper med inflytelserika ledare från näringslivet, som kan spegla policyförslag så att de passar redan etablerade storföretag. I de fall civilsamhället och näringslivet är så pass kognitivt involverade i regeringens beslutsprocesser att de kan göra välgrundade analyser och konstruktivt kritisera regeringens policyer kan crowdsourcing således vara ett bra redskap för att ge beslut högre verkningsgrad och legitimitet.

Eftersom online-plattformen som skapades genom The Red Tape Challenges hemsida var öppen för alla med en internetuppkoppling och krävde endast en liten insats uppmuntrades ett brett deltagande. Det var enkelt för småskaliga företag och entreprenörer att vara med och uttrycka behov och peka på flaskhalsar extra kännbara för dem (Ahn och Bretschneider, 2011). Därför skapades ett engagemang som gick bortom dem som vanligen uttrycker sig och har inflytande i samhällsdebatter.

Den öppna plattformen med möjlighet för interaktion bjöd in till en diskussion och social överläggning, och därmed en demokratisk och transparent konsultationsprocess. Detta kan spela en viktig roll i att skänka legitimitet åt och förtroende för de beslut som fattas, speciellt om besluten, som i detta fall, är omfattande. Exempelvis påverkar områden som miljö-, bostads- och arbetsmiljöregering samhällets alla grupper, om än i olika utsträckning, och dessa regleringar var centrala i The Red Tape Challenge-projektet.

Hemsidan som diskussionsplattform hade under tiden den var öppen för kommentarer under det första året över 227 000 besökare, 28 000 kommentarer och 950 mejl (RTC, 2012). Större organisationer och företag skickade relativt fler välgrundade och detaljerade kommentarer och rapporter via mejl. Crowdsourcing kan således anses ha varit en välfungerande process för att få in förslag. I detta kan projektet ses som en del i en rörelse mot en ny kultur av spridd regeringsmakt, kollektivt regeringsansvar och ett slag för demokratin.

Innovativt granskande prövningsprocesser ger kulturförändring

Projektets konsultationsprocess var inte det enda som var unikt. Själva regelverket angreps på ett uttryckligt systematiskt sätt med den officiella målsättningen att granska alla 21 000 lagstadgade regler. Denna granskning gjordes möjlig med hjälp av Better Regulation Executive som strukturerade upp och delade in komplexa listor av regleringar i mer handgripliga teman. Med hjälp av hemsidan publicerades dessa sedan under en begränsad tid som var väl aviserad i förväg genom regeringens konventionella informationskanaler samt via sociala medier och The Red Tape Challenges hemsida. Denna systematiska process med målsättningen att publicera varje reglering på ett lättillgängligt sätt för civilsamhället var den första i sitt slag. Projektet hade stor potential att innebära en grundlig nationell granskning

av existerande regelverk (Lodge och Wegrich, 2015; Roman, 2012).

Prövningsprocesserna, beskrivna ovan, bygger en helhetsbild där alla regleringar skulle undergå ett flertal prövningsstadier i olika organ. Dessa, samt projektets tidsgräns på tre år, gjorde att departement och ministrar pressades att leverera resultat på utsatt tid. De var även tvungna att vara beredda på att deras förslag skulle ifrågasättas och prövas i flera instanser. Processen innehöll således inslag av "spelifiering" (från engelskans "gamification") (Harries och Sawyer, 2014). Begreppet spelifiering myntades 2002 av Nick Pelling och avser en situation där spellikande incitamentstrukturer appliceras på processer för att öka prestation och deltagande (Pelling, 2011).

Enligt Gartner Inc (2011) är spelifiering ett verktyg som använder socialt kapital och spelar på självkänsla och nöjen för att skapa motivation att delta i projekt som annars känns tunga (Fizek, 2014). Zichermann (2011) menar i artikeln "Can Games and Gamification Fix Washington?" att spelifiering kan användas för att undvika kostsamma och stela arbetssätt genom att motivera individer att kontinuerligt tänka innovativt. Även om spelifiering mestadels har använts av företag var konceptet inte helt nytt för regeringen. En liknande process implementerades i det brittiska departementet för arbete och pensioner (Department for Work and Pensions). Processen kallades där "Idea Street" och resulterade i påtagligt förbättrad effektivitet (Adewunmi, 2012).

Genom att inkorporera en rad prövningsprocesser inom departementen i samband med The Red Tape Challenge skapades ett eggande klimat där tjänstemän utvecklade förslag som testades på flera nivåer och som fordrade att förslagen godkändes på en nivå innan de nådde nästa. Återkoppling gavs direkt i samband med en prövning. Att departementen var i fokus, både då teman var specifika för enskilda departement och då departementen gavs ansvar att leverera förslag, öppnade för interdepartemental konkurrens (Roman, 2012). Betoningen på resultat utmanar den individuella tjänstemannen och gör dennes kompetens och engagemang synligt. Tjänstemännen blev alltså individuellt ansvarspliktiga. Detta var inte minst tydligt i hur Oliver Letwin i Star Chamber var känd för att insistera på att "the relevant official, no matter how junior, was there to answer his questions" (Harries och Sawyer, 2014, s. 22).

Klimatet i departementen präglades alltså numera av en tävlingsinriktad och eggande stämning där det fanns ära och social status i att vinna ett antal prövningar i olika nivåer. Tjänstemän anses ofta präglade av riskaversion, men The Red Tape Challenges framgångar på regeringsnivå visar att detta inte behöver vara fallet (Smith, 2014). De inslag av spelifiering som Red Tape Challenge-projektet involverade hjälpte till att bidra till en ny och mer dynamisk regeringskultur som var tydligt avgränsad från den tidigare väldigt komplexa vägen till policyförändring.

Denna kultur passar väl in med idén att stoppa kontinuerlig och framtida regleringsinflation genom regeln "en in, en ut" (eller "en in, två ut" efter 2013). Med en sådan regel inbjuds en officiell och kontinuerlig granskningsprocess. I Storbritannien grundas denna kontinuerliga granskning i konsekvensanalyser (Impact Assessments) som gjordes i samband med alla förslag på förändringar i regelverket från departement eller andra organ. Metodiken bakom hur konsekvenser beräknas är definierad i manualen Green Book (HM Government, 2011a). Konsekvensanalyserna är en delprocess som har vunnit mer erkännande över tid. De har inte bara spelat en roll i att tvinga kontinuerlig effektivisering och granskning av gällande regelverk, utan också i att uppmuntra användning av andra redskap än reglering när ett departement vill införa en beteendeförändring. "En in, en ut" kan alltså ses som en rimlig regel för att skapa ett klimat av kontinuerlig utvärdering och effektivisering av befintligt regelverk.

I samband med The Red Tape Challenge har det alltså skett en kulturförändring inom departementen där ideologin om en omvänd bevisbörda efterlevs. I samband med The Red Tape Challenge har det accepterats – inte bara i teorin, utan också i praktiken – att övertygande bevis måste finnas för att ytterligare reglering ska implementeras och för att existerande ska vara kvar. Regeringen har även förändrat sitt arbetssätt i det att individens ansvar i högre grad står i centrum. Varje tjänsteman är ansvarspliktig för sina resultat i en mer dynamisk och evidensbaserad kultur.

6. Vilka resultat ser vi?

Huruvida The Red Tape Challenge var ett lyckat projekt eller inte är ett debatterat ämne. Här utvärderas två sidor av debatten – regeringens och företagarnas.

Från regeringens perspektiv

Efter att The Red Tape Challenge-teamet gått igenom 29 teman och 5 500 enskilda regleringar kunde premiärminister David Cameron i början av

2014 meddela att regeringen hade nått sitt mål att identifiera fler än 3 000 regleringar att slopa, förändra eller förbättra. Av de 3 095 regleringar som var identifierade var det 1 376 enskilda regleringar som beräknades få substantiell effekt för företag, individer och skattebetalare (RTC, 2015). Enligt koalitionsregeringen ska detta ha gjort att företag sparar 850 miljoner pund varje år (Harries och Sawyer, 2014).

Regeringen meddelade därmed att de nått sitt mål att vara den enda i modern historia som under sin regeringstid har minskat regelverkets omfattning (10 Downing Street, 2014). Till exempel förbättrades 49 regleringar under kategorin "anställningsrelaterade lagar", vilket enligt koalitionsregeringens beräkningar innebar årliga besparingar på 124,74 miljoner pund för företag (RTC, 2015). Den största enskilda besparingen under projektet innebar en förändring i hur pensioner uppvärderades i samband med inflation, vilket enligt departementet för arbete och pensioner resulterade i en besparing på 3,3 miljarder pund (Department for Work and Pensions, 2011a).

Därtill visar Gibbons och Parker (2014) att Regulatory Policy Committees konsekvensanalyser allt mer sällan ger regleringsförslag omdömet rött, där ett rött omdöme innebär att förslaget inte är godtagbart och måste tillbaka för justeringar och sedan omprövning. År 2012 steg antalet regleringsförslag som fick omdömet "välanpassat för syftet" till 81 procent från 72 procent år 2011 och 56 procent år 2010 (Gibbons och Parker, 2013). Genom detta kan vi se att regleringsförslagen var bättre genomtänkta, prövade och genomarbetade innan de nådde implementeringsstadiet. De hade alltså börjat läggas fram mot bättre bevisgrund.

Med detta som motivering ansåg koalitionsregeringen att projektet uppfyllde utsatta förväntningar. Näringsministern (Minister for Business and Enterprise) Michael Fallon tillade att "changing the culture of government, stripping away obsolete or restrictive rules and getting regulators to put growth first is not an overnight task. But the excellent progress we've made shows the government is on track to be the first to reduce, not expand, the rulebook for business" (RTC, 2014). I samma anda hävdade Neil Smith, policychef i The Red Tape Challenges implementeringsgrupp, att "we've developed a tool that has been very effective at generating ideas, areas for investigation, areas for challenge" (Smith, 2014). Regeringen ansåg alltså att projektet var väl implementerat och att utsatta mål var uppfyllda.

Äter då företagarna av frukterna?

Trots regeringens förändrade arbetssätt och inställning till regleringar samt försäkran om lättad regleringsbörda är det få företagare som känner av någon skillnad. Enligt en rapport från konsultfirman Croner svarar 52 procent av de tillfrågade företagarna att The Red Tape Challenge inte har haft någon inverkan alls på deras processer medan 41 procent inte kan säga om projektet har haft någon effekt (Clarke, 2014). Enligt Richard Smith, ansvarig för produktionsstrategi på Croner, har regleringarna som slopats haft liten eller ingen inverkan på de processer som regelbundet rör företagen och deras kunder. Han menar att regeringens avreglering mestadels har påverkat så kallad "zombiereglering", det vill säga föråldrad reglering eller reglering som av annan orsak inte syns. Detta betyder att dess existens inte har påverkat företagare. Att slopa eller omstrukturera zombiereglering har alltså varken positiv eller negativ effekt.

En rapport från EEF (2015) visar att färre än ett av tio företag inom tillverkningsindustrin uppger att The Red Tape Challenge har sparat dem tid och pengar. Drygt en av fem tillfrågade anser att förändringarna har resulterat i ett mer förvirrat företagsklimat än tidigare. Samtidigt vill två av fem ha mer och djupare avreglering och strukturella förändringar, speciellt inom miljöregleringen. Ytterligare kritik har riktats mot att de tyngst vägande regleringarna kommer från EU-direktiv och att betydelsefull avreglering således är förhindrad. Detta påstås vara extra tydligt inom ramen för miljö- och arbetsmiljöskydd, trots att 89 procent av regleringar slopades eller förbättrades inom temat för arbetsmiljöskydd år 2011 (EEF, 2015; Löfstedt, 2011; RTC, 2011).

Ett av delmålen för The Red Tape Challenge var att skapa det bästa affärsklimatet i Europa, vilket skulle betyda en fördelaktig tillväxtmiljö för små och medelstora företag. Världsbankens affärsklimatmätningar visar dock motsatsen till detta. Den årliga rapporten om affärsklimat mäter länders regelverkskvalitet och -effektivitet (Doing Business, 2016). När The Red Tape Challenge tillkännagavs våren 2011 låg Storbritannien på sjätte plats efter Singapore, Hong Kong, Nya Zeeland, USA och Danmark. Landet var alltså det näst bästa i Europa för företag att verka i, vilket kan ses i diagram 1.

Mellan 2010 och 2016 föll Storbritannien som lägst till tionde plats år 2014, samma år som koalitionsregeringens tid var över och med det den första delen av The Red Tape Challenge-

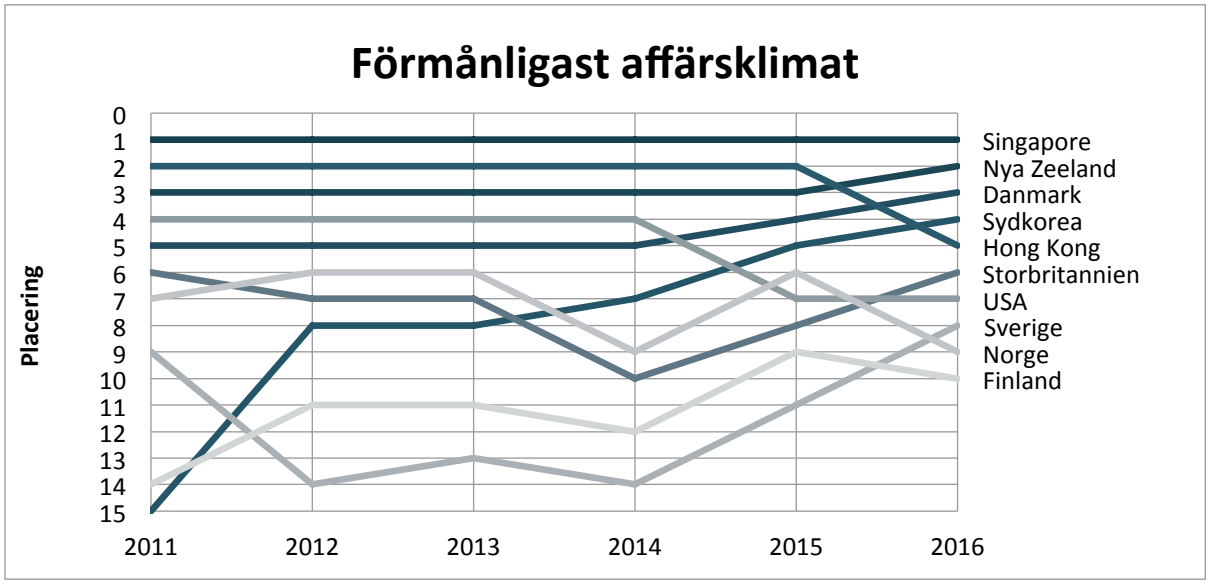

Diagram 1: Storbritanniens företagsklimat

Beräkningar från Världsbankens Doing Business (2012, 2013, 2014, 2015, 2016) används för att framställa diagrammet. Det visar den förändrade placeringen under en femårsperiod i Världsbankens index för de tio länder som presterar bäst 2016. Exkluderar indikatorer för arbetsmarknadsreglering.

projektet (2011–13). Mätningarna exkluderar dock arbetsmarknadsreglering, vilken är jämförelsevis fördelaktig för företag i Storbritannien. Det kan betyda att grafen inte är helt representativ då Storbritanniens flexibla arbetsmarknadsreglering kan öka dess konkurrenskraft. Affärsklimatet förbättras jämfört med närliggande länder efter 2014. Möjligen kan det förklaras av en tidsförskjutning av resultat. En annan möjlig förklaring kan vara en temporär oordning och risk under projektets gång. Detta stöds av EEF:s (2015) granskning, diskuterad ovan, som visar att fler än en av fem företagare ansåg att RTC gjorde affärsklimatet mer förvirrande. The Red Tape Challenge innebar potentiellt stora förändringar i ekonomin då regelverket var under förändring vilket resulterade i ett klimat präglat av osäkerhet.

Om regeringen hade som mål att gynna företagare och innovation verkar den önskade effekten alltså inte ha infunnit sig, trots att regeringens analyser visar på goda resultat. En del av denna motsättning kan hänföras den ofta hårda kritik som projektet har fått.

7. Ett kritiserat projekt

Projektet har kritiserats på ett flertal punkter, bland annat kring utformningen av plattformen för civilsamhällets aktiva deltagande i beslutsprocessen, regeringens utvärderingsprocess samt den beräkningsmodell som användes av regeringen för att beräkna besparingar. Dessa utvärderas nedan.

Att bygga en effektiv crowdsourcing-plattform är svårt

Uppfattad vinst från företagens sida har inte uteblivit utan anledning; crowdsourcing så som det var utformat enligt The Red Tape Challenge har visat sig problematiskt. Många av kommentarerna var för generella eller på annat sätt otillräckliga för att kunna användas i departementens analys. RTC (2012) rapporterade att endast 15 procent av kommentarerna på hemsidan och 43 procent av mejlen som kom in ansågs relevanta och användbara under perioden fram till oktober 2012.

Även om Jeff Howe (2009, s. 226) pekar på den skämtsamma Sturgeons lag, “90 percent of everything is crap”, så blir de använda kommentarerna väldigt få i relation till antalet människor dessa reformer berör. Om det antas att samma procentsatser gäller för hela projektet betyder det att färre än 5 000 kommentarer från individer och företag togs i beräkning per år. Det representerar mindre än 0,01 procent av Storbritanniens befolkning. Det kan även påpekas att projektet eftersträvade en diskussion där individer kommenterar och argumenterar ett flertal gånger var. Om detta uppfylldes i praktiken visar dessa siffror att en ännu mindre del av befolkningens åsikter togs i beräkning eftersom det då är troligt att ett antal personer återkom med flera kommentarer och argument. En nyckelanledning till att använda sig av crowdsourcing är att skapa ett forum för annars marginaliserade grupper att säga sin mening, men sannolikheten att detta har reali-

serats är alltså liten. Det kan således argumenteras att crowdsourcing-plattformen i den form som använts här misslyckades i en central aspekt.

Antalet kommentarer minskade dessutom mot slutet av projektet, detta utan tydlig anknytning eller relation till vilka teman som publicerades (Lodge och Wegrich, 2015). Möjligen kan detta bero på att det brittiska folket tappade intresset, eller kanske på grund av bristfällig återkoppling och en ineffektiv diskussionsplattform. För det första kunde The Red Tape Challenges projektgrupp inte spåra de kommentarer som publicerades och hade inte förberett ett sätt att ge direkt återkoppling på specifika kommentarer. Kommentarerna var även förmodererade och möjligheterna för kommentatorerna att interagera med varandra i diskussion var *de facto* ytterst begränsad. Därför gick projektet till stor del miste om den sociala diskussion och överläggning som är en av de största fördelarna med informationssamling genom crowdsourcing.

Kommentatorerna gick i och med detta även miste om medhåll och motargument som hade kunnat vara värdefulla återkopplings- och bekräftelsemekanismer. Även om projektets utveckling publicerades i artiklar så är detta en otillräcklig strategi eftersom artikeln inte är direkt sammankopplad med den enskilda kommentaren; det kräver stort engagemang av kommentatorerna att läsa alla artiklar i jakt på bekräftelse på en enstaka kommentar. Det gör också i teorin individens kommentarsprocess mer tidskrävande och komplicerad. The Red Tape Challenges hemsida misslyckades således att leverera en diskussionsplattform där det är enkelt att ta första steget och engagera sig. Hemsidans utformning som diskussionsplattform och som forum för återkopplingsmekanismer var till sin natur beroende av planering och förutseende analyser. Den begränsade framgång som projektet visar i denna aspekt kan bero på en snabb implementering som inte tog dessa viktiga egenskaper i beaktning.

Trots att det var relativt få kommentarer som mottogs verkar det som om departementen ofta valde att inte lyssna på dem. Lodge och Wegrich (2015) visar att många av kommentarerna handlade om att existerande reglering skulle behållas. Koalitionsregeringens ideologiska förhoppning om att hemsidan skulle stormas av avregleringskrav uteblev därför. Den resulterande konflikten mellan andemeningen i många av kommentarerna och regeringens avreglering kan ha förstärkt kommentatorernas känsla av marginalisering. Istället för den eftersträvade känslan av politisk lyhördhet och decentraliserad beslutsfattning blev resultatet motsatsen. Detta underminerade inte bara projektets anspråk på rättmätighet grundad i folkets vishet och demokrati utan gjorde även att potentialen för The Red Tape Challenge som ett svepande emotionellt projekt på nationell nivå gick till spillo.

Den otillräckliga information som crowdsourcing gav vägdes upp av ministrarnas engagemang. Den tidigare nämnde Oliver Letwin var särskilt omtalad och nämns ofta som Star Chambers drivande ledare, där han ska ha spelat en avgörande roll för projektet. Därmed graviterade projektets drivkraft mot Letwin och hans Cabinet Office och ifrån Mark Prisk och hans Department for Business, Innovation and Skills (Lodge och Wegrich, 2015). Denna gravitation förstärkte klyftan mellan folket och regeringen eftersom Department for Business, Innovation and Skills var länken mellan policyperspektivet och näringslivet som var viktig för att skapa engagemang. Därmed fick de interna prövningarna och spelifieringen tillsammans med ett starkt politiskt ledarskap den avgörande drivande rollen istället för information samlad via crowdsourcing.

Detta underminerade visionen av folkets vishet som ett roder i policyförslag ytterligare. Bilden av Storbritannien som föregångare för crowdsourcing som ett innovativt redskap för en ny, öppnare och mer demokratisk regering blev således en aning kantstött.

Systematiska utvärderingar

Ambitionen att systematiskt granska alla 21 000 lagstadgade regleringar kunde i praktiken inte upprätthållas. Bara drygt 25 procent av regelverket granskades och färre än 15 procent av existerande regleringar slopades eller förbättrades. Dock hade endast 5 procent av dessa substantiell effekt för företag, individer och skattebetalare (Harries och Sawyer, 2014). Det betyder att endast 5 procent av det totala regelverket faktiskt har slopats och att endast 0,5 procent gav substantiell effekt.

Den systematiska inställningen försvagades när de individuella departementen fick ansvaret för omregleringsprocessen eftersom det försvårade interdepartementala utvärderingar. Då departementen hade ansvar för hela förslagsprocessen i förbestämda teman var de även ansvariga för att rapportera sina resultat och effekter av planerade åtgärder. Innehåll och form av denna rapportering var dock inte standardiserat vilket gjorde att olika departement rapporterade med olika noggrannhet

och i olika form. Till exempel gav temat “handel” ut ett kalkylblad med beräkningar på eventuella förändringar medan några teman hänvisade till pressmeddelanden, exempelvis “tillverkning”, och andra rapporterade effekter under breda kategorier som “förbättras”, “förtydligas” och “slopas”, exempelvis “turism” (Lodge och Wegrich, 2015). Det gjorde att metodiska och övergripande utvärderingar av projektet oftast var generella och svåra att genomföra. Därför var jämförande och aggregerade utvärderingar och kalkyler endast ungefärliga.

Denna osäkerhet förvärrades då policyn “en in, en ut” per definition byggde på en intradepartemental prövning och en effektivisering. Regeln kräver av de enskilda departementen att de, när de vill införa ny reglering, identifierar en regleringsbörda inom sitt departement att förenkla eller slopa. Den regleringsförenklingen bör vara associerad till en kostnadsbörda större än den orsakad av den regleringen de vill implementera. Därmed antas det i strukturen av “en in, en ut” att alla departement är uppbyggda som separata enheter där alla har lika mycket kostnader att “inkassera”. Det antas också att departementöverskridande reglering är ovidkommande.

Detta är en grov förenkling som, om den efterföljs för noggrant, riskerar att parallellisera arbetet inom departementen och försvaga incitament för att kommunicera sinsemellan. Detta kan göra att regeringen går miste om en korrekt övergripande utvärdering och beräkningar gällande gränsöverskridande om- eller avreglering.

Undantag och beräkningsmodell

Enligt koalitionsregeringens egna beräkningar har de genom The Red Tape Challenge och “en in, en ut” nått målet att avsluta sin regeringstid med en lättare regleringsbörda än den de ärvde. Den kumulativa årliga nettokostnaden för företag har beräknats till att ha minskat med 1,5 miljarder pund (RPC, 2014).

Dessa beräkningar har dock kritiserats som godtyckliga. Department for Business, Innovation and Skills specificerar de undantagsområden som inte räknas med i kalkylen för “en in, en ut”. De första är välgrundade och syftar till att fokusera The Red Tape Challenge till kostnader som sker inom en relevant tidsperiod. De tre sista är däremot svårare att rättfärdiga. Dessa rör åtgärder relaterade till OECD:s (2005) definition av systemisk finansrisk, reglering, beslut och direktiv från EU samt internationella överenskommelser och skyldigheter (Department for Business, Innovation and Skills, 2013). Regeringen har inte erbjudit någon förklaring till dessa undantag trots att finanskrisen 2008–2009 krävde ansenlig omskrivning av finansreglering. I Storbritannien har detta haft relativt stora konsekvenser då finanssektorn, efter att ha sjunkit kraftigt efter finanskrisen, representerar nära 10 procent av BNP (City of London, 2013).

Att bortse från reglering från EU är dock ännu mer egendomligt då en stor del av brittisk reglering ursprungligen kom från EU-direktiv. Europakommissionen beräknar exempelvis att mellan en tredjedel och hälften av europeiska företags administrativa börda kommer från EU-direktiv (European Commission, 2012). Det ska även kommas ihåg att Storbritannien hade en viktig röst i förhandlingarna om vilka regleringar och direktiv som skulle antas och på så sätt inte har varit offer för en oundviklig situation.

Beräkningar från Harries och Sawyer (2014) visar att den årliga nettokostnaden hade varit positiv i slutet av regeringstiden om EU:s direktiv hade tagits med i beräkningen under hela perioden. The Red Tape Challenge började publicera validerade bedömningar av regleringar från EU efter 2013, även om dessa inte togs med i den officiella “en in, en ut”-kalkylen. Att projektet har undvikit att förklara detta undantag gör att misstankar kan väckas om att kalkylerna har anpassats för att visa på ett lyckat projekt.

Till sist finns det undantag rörande konsekvensanalyserna för specifika regleringar. Den största besparingen, som är knuten till uppräkning av pensioner, har blivit föremål för en het diskussion. Besparingen innebär att det konsumentprisindex som yrkespensioner räknas upp enligt byts ut mot ett annat. Det innebär en sänkning av kostnader för pensionsföretag och en motsvarande ökning för deras kunder. Besparingen är registrerad som 3,3 miljarder pund (HM Government, 2011b).

Enligt Harries och Sawyer (2014) ville arbets- och pensionsdepartementet först registrera detta som en besparing på inte mindre än 7 miljarder pund, men fick vika sig i förhandlingar med Regulatory Policy Committee. En sådan förändring i regler för beräkning inom företag betyder inte att regelverkets utformning förändras. Därför, anser Harries och Sawyer (2014), borde denna reform falla under undantaget för åtgärder som dispenserar löne- och prisinflation, vilket tillhör ett av de första undantagsområden som ämnar fokusera kalkylen på relevanta tidsperioder (Department for Business, Innovation and Skills, 2013).

I enlighet med detta var det förståeligt att arbets- och pensionsdepartementet senare under 2011 publicerade ännu en konsekvensanalys där besparingar räknades till noll (Department of Work and Pensions, 2011a). Trots detta publicerades en tredje konsekvensanalys ett halvår senare som återigen uppvisade besparingar, men nu endast om 3,3 miljarder pund över en period på 39 år (Department of Work and Pensions, 2011b). Med tanke på att denna besparing är den största inom projektet och därför lyfter mycket av den ökade regleringsbörda som har tillkommit under koalitionsregeringens styre, tydliggör just detta fall de stora problem som osäkra regler för kostnadsberäkningar innebär. Detta leder också till att precisionen i övriga kalkyler kan betvivlas.

Lodge och Wegrich (2015) finner också tvivelaktiga siffror. De invänder mot regeringens officiella beräkning att den kumulativa nettokostnaden för företag minskat med 1,5 miljarder pund per år och finner istället att den ökat med 3,1 miljarder pund. De presenterar beräkningar som de anser följer de beräkningsregler som regeringen i förhand satte upp, och tar med kostnader från regleringar från EU-direktiv efter 2013 men utesluter besparingar grundade i en omräkning av pensioner. Enligt dessa beräkningar har projektet resulterat i så stora kostnadsökningar att skillnaden mellan regeringens beräknade besparingar och Lodge and Wegrich (2015) analys är över 4,6 miljarder pund, en osäkerhetsmarginal som borde ses som oacceptabel för en regering vars målsättning är att leverera "value for money" (Nicholls, 2010).

8. Lärdomar

Även om regeringens resultat är omstridda, kvarstår att projektet har påbörjat en omformulering av regeringens roll gentemot sitt folk och departementens och tjänstemännens roll gentemot sitt regeringskansli. Att använda sig av crowdsourcing direkt kopplat till regeringen kan anses vara ett risktagande och trots att hemsidan inte genererade så mycket kunskap som var önskvärt och departementen inte kunde använda mer av den kunskap som sändes in, kan vi dra några viktiga lärdomar att ta med in i framtida projekt.

Ett av The Red Tape Challenges stora misstag var uppbyggnaden av diskussionsplattformen. Förmodererade kommentarer, bristande möjligheter att interagera och skapa diskussioner samt dåliga återkopplingsmekanismer är kritiska punkter. Dessa kan ha spelat stor roll i det falnande intresset och bristen på den kollektiva känsla av en nationell social diskussion som en sådan konsultationsmetod kräver. Problemen med effektiv granskning och analys av kommentarer ökar naturligtvis med intresse och engagemang. Detta är en kostnad som måste vägas mot fördelarna i en effektiv strategi innan en sådan process startas. I Storbritanniens exempel var processen kostsam och tungrodd (Roman, 2012). Dessutom startades projektet på väldigt kort tid vilket kan ge skäl att tvivla på om tillfredsställande svar fanns på dessa frågor innan processen inleddes.

Från ett långsiktigt perspektiv står det dessutom klart att regeringens interna utvärderingsprocesser och rapportering var ogenomtänkta. Undantagsreglerna var tydliga i sig men inte tydligt och transparent efterföljda. Det fanns heller ingen standardiserad process för departementen att följa vid rapportering. Kontinuerlig utvärdering som är precis, transparent och trovärdig kan även fungera som en återkopplingsmekanism och motverka att individer tappar intresse för projektet, vilket hade varit en stor fördel. Standardiserade processer kan förminska effekten av spelifiering om departementen lämnas mindre spelrum och effektiv auktoritet. Dock gör en standardiserad utvärderingsprocess arbetet med korrekta och precisa rapporter samt jämförelser och återkopplingsmekanismer långsiktigt lättare, snabbare och billigare. Det ska inte förglömmas att Storbritannien, som tidigare nämnts, faktiskt har infört en standardmetodik för utvärdering av individuella regleringar vilket betyder att Storbritannien hade påbörjat en sådan utveckling. Detta är långt mer detaljerat än Sveriges motsvarighet (NNR, 2014).

En stor framgång är att projektet lyckades förändra kulturen inom regeringsdepartementen. Då resultaten från projektets crowdsourcing var mer begränsade än vad som räknats med, fick departementen större spelrum. Inslagen av spelifiering och ett klimat där tjänstemän utmanas resulterar i en mer dynamisk regering. Denna har möjlighet att snabbare anpassa sig till nya politiska och ekonomiska sammanhang och kan därför ha en betydande roll i snabbt förändrade klimat. En sådan resultatbaserad grund möjliggör transparens och öppenhet och kan ge tilltro till regeringen.

Det möjliga argumentet att "vanliga personer" inte vill eller kan engagera sig i högre beslutsprocesser är vanligt och kanske extra passande när vi talar om folkets vishet. Dock har den moderna explosionen av informationsteknologi och globaliseringen gjort att dessa "vanliga personer" har tillgång till information som tidigare generationer

har saknat. Det betyder också att intryck och erfarenheter kan delas världen över och kanske är det så att detta kan vara en början på en mer dynamisk demokrati och att vi börja kräva av befolkningen att de spelar en större roll i den demokratiska processen. I Sverige deklarerar vi dessutom stolt att vi växer med vår kunskapsekonomi uppbyggd av välutbildade och medvetna individer (Entreprenörskapsforum, 2012). Detta i kombination på en djupgående tro på demokrati och öppenhet kan göra Sverige till en bra grogrund för liknande projekt, kanske med fäste vid universitetscampus och på bättre fungerande diskussionsforum online. För att avsluta med statsrådsberedningens Nick Smiths (2014) ord: den verkliga vinsten med The Red Tape Challenge är att projektet har "challenged the entrenched culture of Whitehall".

9. Referenser

10 Downing Street, 2014. "David Cameron announced a package of measures to help small business in a speech to the Federation of Small Businesses". *Department for Business, Innovation and Skills.* Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/news/supporting-business-david-cameron-announces-new-plans [2016-08-08]

10 Downing Street, 2011a. "Letter from the Prime Minister on Cutting Red Tape". *Business Regution.* https://www.gov.uk/government/news/letter-from-the-prime-minister-on-cutting-red-tape

10 Downing Street, 2011b. "Red Tape Challenge". *YouTube,* Tal. Tillgängligt från: https://www.youtube.com/watch?v=hS1H-Pd_aog [2016-08-08]

Ahn, M. J. och S. Bretschneider (2011) "Politics of E-Government: E-Government and the Political Control of Bureaucracy". *Public Administration Review,* 71, s. 414–424.

Adewumni, A., 2012. "Case Study: Idea Street (DWP)". *The Democratic Society.* Tillgänglig från: http://www.demsoc.org/2012/10/17/case-study-department-for-works-pensions-dwp/ [2016-08-31]

Ambler, T., Chittenden, F. and Miccini, A. (2010), *Is Regulation Really Good for Us?* (BCC, London).

BBC News, 2014. "Cameron pledges to cut red tape for small businesses". Tillgänglig från: http://www.bbc.com/news/business-25903681 [Accessed 2016-07-22]

Better Regulation Executive, 2014. "The Ninth Statement of New Regulation". *Department for Business, Innovation and Skills.* Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/397237/bis-14-p96b-ninth-statement-of-new-regulations-better-regulation-executive.pdf [2016-07-30]

Braunerhjelm, P., *et al.,* 2016. "The Entrepreneurial Challenge – a comparative sudy of entrepreneurial dynamics in China, Europe and the US". *Swedish Entrepreneurship Forum.* Tillgänglig från: http://entreprenorskapsforum.se/wp-content/uploads/2016/06/GEM_Internationell_Rapport_2016_Webb.pdf [2016-08-08]

Brabham, D. (2012) 'Crowdsourcing: a model for leveraging online communities', in A. Delwiche and J. Jacobs Henderson (eds), *The participatory cultures handbook*. London: Routledge.

City of London, 2013. "An Indispensible Industry: Financial Services in the UK". *City of London Corporation.* http://www.cityoflondon.gov.uk/business/economic-research-and-information/statistics/Documents/an-indispensable-idustry.pdf [2016-08-19]

Clarke, P., 2014. "Red tape failure could mean red faces for Ministers". Tillgänglig från: https://app.croneri.co.uk/news/red-tape-failure-could-mean-red-faces-ministers?product=32 [2016-07-26]

Department for Work and Pensions (2011a), *Impact of the move to CPI for Occupational Pensions.* Februari 2011. Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/220341/cpi-private-pensions-consultation-ia.pdf [2016-08-19]

Department for Work and Pensions (2011b), *Impact of the move to CPI for Occupational Pensions.* Juli 2011. Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/185037/cpi-private-pensions-consultation-ia-120711.pdf [2016-08-19]

Department for Business, Innovation and Skills (2013), Better Regulation Framework Manual: Practical Guidance for UK Government Officials – July 2013, pp. 40-41

Doing Business, 2016. "Measuring Reguatory Quality and Efficiency". *The World Bank Group.* Tillgänglig från: http://www.doingbusiness.org/~/media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB16-Full-Report.pdf [2016-08-08]

Doing Business, 2015. "Going Beyond Efficiency". *The World Bank Group.* Tillgänglig från: http://www.doingbusiness.org/~/media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB15-Full-Report.pdf [2016-08-08]

Doing Business, 2014. "Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises". *The World Bank Group.* Tillgänglig från: http://www.doingbusiness.org/~/media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB14-Full-Report.pdf [2016-08-08]

Doing Business, 2013. "Smarter Regulations for Small and Medium-Size Enterprises". *World Bank Group.* Tillgänglig från: http://www.doingbusiness.org/~/media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB13-full-report.pdf [2016-08-08]

Doing Business, 2012. "Doing Business in a More Transparent World" *World Bank Group.* Tlllgänglig från: http://www.doingbusiness.org/~/media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB12-FullReport [2016-08-08]

ECB, 2004. *Annual Report*. Tillgänglig från: https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/annrep/ar2004en.pdf?4cc01c9b5ba4f31492c002bd7b5c954e [2016-08-19]

EEF, 2015. "Green Tape: Manufacturers' Views of Progress on Defra's Regulatory Reform Agenda". Tillgänglig från: http://www.worksmanagement.co.uk/article-images/88796/EEFgreenredtapereport.pdf [2016-07-28]

Entreprenörskapsforum, 2012. "Storföretagen driver kunskapsekonomin". Tillgänglig från: http://entreprenorskapsforum.se/aktiviteter/genomforda-aktiviteter/storforetagen-driver-kunskapsekonomin/ [2016-08-02]

European Commission, High Level Group of Independent Stakeholders on Administrative Burdens (2012), *Europe Can Do Better: Best practices for reducing administrative burdens*

Fizek, S., 2014. "Why Fun Matters: In search of Energent Playful Experiences" i Fuchs, M., S. Fizek, P. Ruffino och N. Schrape, 2014. *Rethinking Gamification.* Meson Press: Lüneburg. Tillgänglig från: https://research.gold.ac.uk/11539/1/9783957960016-rethinking-gamification.pdf [2016-08-31]

FSB (2011), The Burden of Regulation—May 2011 (London).

Gartner Inc. 2011. "Gartner Predicts Over 70 Percent of Global 2000 Organisations Will Have at Least One Gamifed Application by 2014."

Gibbons, M. och D. Parker, 2013. "New development: recent changes to the regulatory process". *Public Money and Management, 33*(6), s. 453-457. Doi: 10.1080/09540962.2013.836008

Gibbons, M. och D. Parker, 2012. "Impact assessment and better regulation: the role of the UK's Regulatory Policy Committee". *Public Money and Management, 32*(4), s. 257-264. Doi: 10.1080/09540962.2012.691302

Harries, R och K. Sawyer, 2014. "How to Run a Country: the burden of regulation". *Reform, 2014*(1). Tillgänglig från: http://www.reform.uk/wp-content/uploads/2014/12/The_burden_of_regulation_WEB.pdf [2016-08-19]

Howe J (2009) Crowdsourcing: Why the Power of the Crowd Is Driving the Future of Business. Random House, New York.

Howe J (2006) s. *Wired*, 14(06), June. Tillgänglig från: http://www.wired.com/wired/archive/14.06/crowds.html [2016-08-19]

Hulsink, W. och D. Koek, 2014. "The Young, the Fast and the Furious: a study about the triggers and impediments of youth entrepreneurship". *International Journal o Entrepreneurship and Innovation Management, 18*(2-3). Doi: 10.1504/IJEIM.2014.062876

IVA, 2010. "Svenska folkets kunskap och attityd till innovation" Rapport från Innovation för tillväxt. Tillgänglig från: https://issuu.com/iva-publikationer/docs/ift-sifoundersokning [2016-07-25]

Lodge, M. och K. Wegrich, 2015. "Crowdsourcing and regulatory reviews: A new way of challenging red tape in British government?". *Regulation and Governance, 2015*(9), s. 30-46. Doi: 10.1111/rego.12048

Löfstedt, R., 2011. " Reclaiming health and safety for all: An independent review of health and safety legislation". *Department for Work and Pensions.* Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/66790/lofstedt-report.pdf [2016-08-30]

Martin, D., 2012. "Red Tape Challenge: Why entrepreneurs must grasp the opportunity". *The Business Zone.* Tillgänglig från: http://www.businesszone.co.uk/red-tape-challenge-why-entrepreneurs-must-grasp-the-opportunity [2016-08-08]

Monaghan, A., 2015. "Has David Cameron really created 1000 jobs a day?". *The Guardian.* Tillgägnlig från: http://www.theguardian.com/politics/reality-check/2015/mar/31/has-david-cameron-really-created-1000-jobs-a-day [2016-08-08]

NAO (2009), *Delivering High Quality Impact Assessments*, HC 128 (London). https://www.nao.org.uk/wp-content/uploads/2009/01/0809128.pdf [2016-08-19]

Nicholls, X., 2010 https://www.instituteforgovernment.org.uk/sites/default/files/publications/Firm%20foundations%20for%20a%20new%20politics.pdf

NNR, 2014. "Det senaste om regelförenklingsarbetet i Storbritannien". *Näringslivets regelnämnd.* http://www.nnr.se/nyheter/arkiv/det-senaste-om-regelf%C3%B6renklingsarbetet-i-storbritannien.html [2016-08-18]

Noveck, B. S., 2009. Wiki Government: How Technology Can Make Government Better, Democracy Stronger, and Citizens More Powerful. Brookings Institution Press: Washington, DC.

O'Donnell, G. 2011. "It's Risks, Not Rules, That Must Point the Way". The Telegraph. http://www.telegraph.co.uk/news/politics/8971893/Its-risks-not-rules-that-must-point-the-way.html

OECD, 2005. *Glossary of Statistical Terms*. Tillgänglig från https://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=6796 [2016-08-19]

Pelling, N., 2011. "The (Short) Prehistory of 'gamification…'". *Funding start-ups (and other impossibilities).* Tillgänglig från: https://nanodome.wordpress.com/2011/08/09/the-short-prehistory-of-gamification/ [2016-08-19]

Regulatory Delivery, 2016. "Regulation and Growth". Department for Business, Energy and Industrial Strategy. Tillgänglig från: https://view.pagetiger.com/Regulation-and-Growth/Spring-2016 [2016-07-25]

Smith, N., 2014. "Cutting the tape". *Civil Service Quarterly.* https://quarterly.blog.gov.uk/2014/01/30/cutting-the-tape/ [2016-08-19]

Surowiecki, J., 2004. *The Wisdom of Crowds.* Doubleday: New York

The National Archives: http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20150522175321/http://www.redtapechallenge.cabinetoffice.gov.uk/home/index/ [2016-08-08]

RTC, 2015. "Red Tape Challenge Results by Theme". Tillgänglig från: http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20150522175321/http://www.redtapechallenge.cabinetoffice.gov.uk/themehome/rtc-themes-2/ [2016-08-08]

RTC, 2014. *Ministers promise further action to remove obstacles to growth..* "http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20150522175321/http://www.redtapechallenge.c

abinetoffice.gov.uk/2014/01/27-01-14-3000-regulations-to-be-reformed-or-slashed/ [2016-08-19].

RTC, 2012. *Red Tape Challenge: One Year On*. Tillgänglig från: http://www.redtapechallenge.cabinetoffice.gov.uk/2012/05/red-tape-challenge-one-year-on/ [2016-08-19]

Roman, L., 2012. "Public Sector Innovation: Case Study on The Red Tape Challenge in the United Kingdom". *Techopolis group.* Tillgänglig från http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13183/attachments/1/translations/en/renditions/native [2016-08-19]

RPC, 2014. *Complete list of validated costs and benefits of regulatory and deregulatory proposals.* Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/publications/validated-costs-and-benefits-to-business-of-regulations/complete-list-of-validated-costs-and-benefits-of-regulatory-and-deregulatory-proposals. [2016-08-19]

RPC (2010), *Reviewing Regulation*. Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/252016/RPCreviewingregulation.pdf [2016-08-19]

HM Government (2014), The Ninth Statement of New Regulation. *Better Regulation Executive.* Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/397237/bis-14-p96b-ninth-statement-of-new-regulations-better-regulation-executive.pdf [2016-08-18]

HM Government (2011a), *The Green Book: Appraisal and Evaluation in Central Government.* https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/220541/green_book_complete.pdf [2016-08-19]

HM Government (2011b), *One-in, one-out: Statement of New Regulation.* Tillgänglig från: https://www.gov.uk/government/collections/one-in-two-out-statement-of-new-regulation [2016-08-19]

Van Stel, A., D. J. Storey, A. R. Thurik, 2007. The Effect of Business Regulations in Nascent and Young Entrepreneurship

Zichermann, G., 2011. "Can Games and Gamification Fix Washington?". *The Huffington Post.* Tillgänglig från: http://www.huffingtonpost.com/gabe-zichermann/can-games-and-gamificatio_b_817872.html [2016-08-31]

Om författaren

Maja Gustafsson gjorde under sommaren 2016 praktik hos Fores inom programmet för ekonomiska reformer och entreprenörskap. Hon studerar för tillfället på kandidatprogrammet för filosofi, politik och ekonomi vid Durham University i Storbritannien.

Kontakt

Andreas Bergström
Telefon: 0730-88 52 65
E-post: andreas.bergstrom@fores.se

Om Fores

Fores – forum för reformer och entreprenörskap – är den gröna och liberala tankesmedja som har ekonomiska reformer och entreprenörskap som ett av sina fyra huvudområden.

Fores rapporter och studier baseras på forskning sammanställd av aktuella experter. Varje program har ett råd med stor akademisk tyngd och verksamheten leds övergripande av en styrelse med brett samhällsengagemang.

Som tankesmedja är vi en oberoende mötesplats där forskning, debattörer, beslutsfattare, entreprenörer och nyfikna samhällsmedborgare möts.

Vill du veta mer om Fores och våra aktuella projekt? Besök www.fores.se